

[Himmelstrup.]

tatkommissionen har anbefalet. Vi opgiver ikke vor Mestbegunstigelsespolitik ved at tiltræde denne Konvention; men naturligvis kan vi ikke indenfor det Tidsrum, Konventionen skulde omfatte, foretage Forhøjelse af Beskyttelsessatserne. Jeg maa nu sige, at jeg har aldrig ment, at det vilde være muligt at gøre dette. I de Særbemærkninger, jeg som Medlem af Traktatkommissionen sammen med andre ærede Medlemmer af Kommissionen har afgivet, har vi netop fremhævet Umuligheden af at tilvejebringe særlige Kompensationsobjekter i Form af særlige Kampsatser, som altsaa skulde tilvejebringes ved Forhøjelse af bestaaende Satser. Det kan vi ikke for det første af politiske Grunde, og desuden anser vi det ikke for muligt, fordi det efter vor Opfattelse vilde stride med den Linie, som vi gav vor Tilslutning, der blev lagt fast ved den økonomiske Verdenskonference i Genève i Aaret 1927.

I den anden Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde vedrørende Traktatkommissionens Betænkning, gav det ærede Medlem det Udseende af, at vi, som har fremsat den nævnte Særudtalelse i Traktatkommissionens Betænkning, om at der allerede i Bindingen af de nuværende Satser, i disses Nedsættelse og paa anden Maade, ligger Kompensationsobjekter, man skal have sin Opmærksomhed henvendt paa — ved nu at gaa med til at binde vore Beskyttelsessatser gennem Tiltræden af den foreliggende Konvention opgiver det, vi fra vor Side har udtalt i denne Særudtalelse. Det ærede Medlem sagde, at vi foretog denne Binding uden at faa noget for det; og her er det, jeg netop mener, at det ærede Medlem har saa afgørende Uret: Vi faar netop noget for at foretage denne Binding af vore Beskyttelsessatser; vi faar nemlig dette, at vi jo binder en hel Række Traktatsatser, som det er af ganske overordentlig stor Betydning for os at faa bundet. Det har Traktatkommissionen ogsaa været opmærksom paa, idet den netop i nogle foranstaaende Bemærkninger, som findes i dens Betænkning Side 79, fremhæver meget stærkt, at Faren for os, navnlig i vort Forhold til Tyskland, under den nuværende Situation, netop er denne, at de Toldsatser, som er af særlig Interesse for os — og det gælder baade Landbrugstoldsatser og Industritoldsatser —, og som for den allervæsentligste Del er bundet netop ved Traktat med os eller ved Traktat med andre Lande, skal blive sagt op, saadan som vi just har haft Eksempler paa i Forbindelse med de tysk-svenske og

tysk-finske Traktater for henholdsvis Kvægs og Smørs Vedkommende. Det er netop det, vi faar ved at binde vore Toldsatser. Ved at tiltræde den Konvention, som her er forelagt, opnaar vi en Fastlæggelse af disse Traktatsatser, som det er af ganske overordentlig stor Betydning for os at faa fastlagt. Derfor kan jeg ikke anerkende, at der i de Bemærkninger, jeg har gjort i Dag, skulde ligge noget af et Frafald fra de Synspunkter, som jeg har været med til at gøre gældende i den Særudtalelse fra fire Medlemmer af Traktatkommissionen, som findes i Kommissionens Betænkning Side 86.

Drachmann: Jeg skal afstaa fra mange og detaljerede Betragtninger, thi jeg tror, man kan slaa fast, at vi har Eksempler nok, der viser, at vi ikke ændrer hinandens Anskuelse paa de Omraader, som her i Dag er til Debat. Jeg vil blot gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at med Udtrykket tilfældige Regeringsdelegerede mente jeg ikke nogen Fornærmelse, hvilket jeg straks selv understregede ved at sige: „i øvrigt udmærkede delegerede“. Dermed sigtede jeg blot paa dette, at de delegerede er politisk bestemte og Regeringsrepræsentanter, og at Erhvervslivets egne Mænd ikke er Deltagere i dette Arbejde, og derved er der kommet hele det Skær derover, som der ogsaa er over Kommissionen, jfr. dens forskellige Betegnelser af Told og Toldanvendelse, og som ogsaa i høj Grad er i den højtærede Udenrigsministers Mund, naar han taler om disse Forhold, nemlig at man betragter Tolden som noget uartig, noget, Europas Lande sidder og driller hinanden med indbyrdes. Det er denne fuldkommen fundamentalt misforstaaede Opfattelse af, hvad Told er Udtryk for, jeg har villet paapege. Told er nødvendige Forholdsregler, der er Resultaterne af indre Brydninger og indre Forhold, og saa længe man ikke har rettet disse indre Forhold, kan det ikke nytte, at man alene gaar til Façaden, til Overfladen. Det er blot det, jeg har villet gøre gældende, men vi faar sikkert Lejlighed til at drøfte dette endnu flere Hundrede Gange, maaske allerede i næste Samling, saa jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt forlænge Diskussionen herom.

Jeg skal blot sige, at naar den højtærede Udenrigsminister som sit Hovedindtryk af Danmarks Stilling baade gruppevis i Genève og specielt i sin økonomiske Placering i Europa fastslaar, at vi — takket være for vor Frihandel selvfølgelig — er naaet til en af de stærkeste økonomiske Stillinger i Europa, ja, saa forekommer det os, at saa er der egentlig ikke saa megen Grund til at be-